

Een vrije vertelling bij Matteüs 25:31-45.

Dit is een verkorte versie. Het hele verhaal is te vinden in: Het kistje met zand (uitgeverij Kwintessens).

Bij God op bezoek

Er was eens een man die bij God op bezoek wilde.

Aanstaande maandag al. Wat had hij er zin in!

Maar helaas, die maandag liep het net even anders.

Toen de man 's morgens naar buiten ging, stond er een vrouw op de stoep.

'Ik heb zo'n honger...', zei de vrouw zacht.

De man aarzelde geen moment, maar ging meteen naar de winkel.

De hele dag stond hij in de keuken, en 's avonds zette hij haar een heerlijke maaltijd voor.

De volgende dag ging de telefoon.

De buurman vertelde dat zijn kraan stuk was en dat hij niks meer te drinken in huis had.

Dat kan toch niet, dacht de man. Daar moest hij iets aan doen.

Hij hielp de buurman om zijn waterleiding te repareren.

Toen dat eindelijk gelukt was, keek hij verschrikt op zijn horloge: negen uur 's avonds!

Woensdag dan maar. Maar wat was dat?

Op die dag stond er ineens een blote man voor zijn deur!

Hoofdschuddend nam hij de naaktloper mee naar een kledingzaak.

Maar hoe moet het nu met zijn afspraak?

Morgen dan maar, op donderdag. Dan gaat het zeker lukken!

En inderdaad: al in de vroege ochtend ging de man die donderdag op weg.

'Meneer?' klonk een treurige stem halverwege. 'Ik ben verdwaald...'

De man zuchtte diep. Wat moest hij nu? Hij kon die verdwaalde mevrouw toch niet zomaar alleen laten?

Als hij haar nou snel ergens naartoe kon brengen, dan ging hij daarna snel door naar God!

Maar het liep anders. De vrouw had zijn aandacht nodig, een luisterend oor.

En weer ging een dag voorbij.

En vrijdag?

Welja, denk je dat je alles gehad hebt... is zijn moeder ziek!

De hele dag was hij in de weer met sapjes en theetjes.

'Ik ben u niet vergeten hoor, God!' riep hij aan het eind van de middag uit het zolderraam. 'Zodra ik tijd heb, kom ik!'

Voor dag en dauw werd hij die zaterdag wakker. Maar niet door de wekker... Wat was dat voor geschreeuw, buiten op straat?

In zijn pyjama rende de man naar buiten. Daar zag hij een krantenjongen, die met zijn jas vast zat aan de spaken.

De man vloog naar de schuur en kwam terug met een beitel, een hamer en een zaag. Het was een hele klus...

Die zondag, geloof het of niet: er gebeurde niks onverwachts.
Hij liep in een keer door naar God.
Een beetje zenuwachtig klopte hij aan.
De deur ging open.
God keek hem diep in zijn ogen. 'Zo zo', zei hij met gefronste wenkbrauwen. 'Ben je daar nou alweer?'
'Alweer?' vroeg de man nerveus. 'Hoe bedoelt u?'
'Precies wat ik zeg!' zei God. 'Je bent er alweer. Dat is al de zevende keer deze week!
Eerst had ik honger en toen gaf jij me te eten.
Ik had dorst, maar jij gaf mij te drinken.
Je zorgde voor kleren toen ik niks meer had.
Je deed voor me open toen ik onderweg was.
Ik was ziek, ik zat vast...
Bij jou kan ik altijd aankloppen, dat heb ik wel geleerd deze week.
Kom binnen!'

